

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17036/2025
30.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ирена Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 682/25 од 28.07.2025. године, у седници одржаној 30.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 682/25 од 28.07.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 682/25 од 28.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бујановцу П 75/2025 од 25.04.2025. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба поднета против тужених, вредност предмета спора 199.571,56 динара, заведена код Основног суда у Бујановцу под П 415/24, стари број сада П 75/25 као недопуштена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 13.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 682/25 од 28.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепено решење је потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем, применом члана 294. став 1. тачка 3. Закона парничног поступка, одбачена је као недозвољена тужба тужиоца ради утврђење права својине покретних ствари које су предмет извршења у извршним поступцима ИИ 560/23 и ИИ 561/23 и недопустивости извршења одређеног решењем Основног суда у Бујановцу ИИ 235/22 од 30.05.2022. године и ИИ 234/22 од 31.05.2022. године из разлога прописаних чланом 203. став 3. ЗПП, јер је у току парница П 414/24 између истих странака и поводом истог чињеничног и правног основа. Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин одлучивања и разлоге за одбачај тужбе. Ревизијски наводи који се односе на примену процесних правила и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. ЗПП, с обзиром да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као недозвољена и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 199.571,56 динара), то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**